

til det samlede Areal i Kommunen er der forholdsvis faa Ejendomme. Der er Forholdet dette, at efter at den anden Femtedel af Hartkornsskatterne er overgaaet til Ejendomsskyldbekæmpning, vil 1 Kr. og 35 Øre være det Beløb, der skal udskrives pr. 1,000 Kr. for det kommende Aar. Hvis det her foreliggende Forslag var Lov, vilde det ikke blive 1 Kr. 35 Øre, men 1 Kr. 50 Øre, der skulde udskrives pr. 1,000 Kr. Ejendomsskyld. Men det er et meget gunstigt Resultat, fordi der, som sagt, i denne Kommune er forholdsvis mange store Ejendomme. I andre Kommuner vil Forholdet blive meget mere ugunstigt, ugunstigt paa den Maade, at det Tillæg, der skal gøres, vil blive betydelig større end her. Her er det jo mellem 11 og 12 pCt. Saa vidt jeg kan skønne af foretagne Beregninger, vil det meget let kunne gaa op imod en Snes Procent.

I den Kommune, jeg her har nævnt, vil Forholdet blive dette, at følgende Ejendomme ville faa følgende Nedsættelser i den kommunale Ejendomsskyld. En Ejendom paa 3,000 Kr. vil faa en Nedsættelse paa 60 Øre, en Ejendom paa 5,000 Kr. en Nedsættelse paa 30 Øre, en Ejendom paa 6,000 Kr. en Nedsættelse paa 15 Øre. En Ejendom paa 7,000 Kr. vil ingen Nedsættelse faa, en Ejendom paa 7,500 Kr. vil faa et Paalæg af 8 Øre. Saa komme vi til Grænsen, hvor det første Fradrag hører op, nemlig 8,000 Kr., der bliver Nedsættelsen jo betydelig større, nemlig 1 Kr. 20 Øre. For en Ejendom paa 10,000 Kr. bliver den 90 Øre, for en Ejendom paa 11,900 Kr. bliver den 61 Øre, for en Ejendom paa 12,000 Kr. 1 Kr. 95 Øre og saa fremdeles opefter, paa 14,000 Kr. 1 Kr. 75 Øre, paa 16,000 Kr. 1 Kr. 35 Øre, paa 18,000 Kr. 1 Kr. 05 Øre. Men i de Kommuner, hvor man alt er kommet betydeligt højere op med Udskrivningsbeløbet pr. 1,000 Kr., og hvor man faar et større Procenttillæg paa Grund af, at man har de 2,500 Kr.s Fradrag paa alle Ejendomme, og paa Grund af, at der er forholdsvis mange Ejendomme i Kommunen, der kan Forholdet komme til at stille sig ikke saa lidt afvigende fra det, jeg her har nævnt. Der er Kommuner nu, hvor Udskrivningsbeløbet pr. 1,000 Kroner fremtidig i de næste 5 Aar vil blive over 3 Kr. Jeg nævner her et Tilfælde med 3 Kr., og hvis Forholdet altsaa er dette, at denne Kommune skal have et forholdsvis større Procenttillæg for at naa det nødvendige Skattebeløb, altsaa f. Eks. fra 3 Kr. til 3 Kr. 50 Øre, saa vil Forholdet stille sig ugun-

stigt, og saa vil det Tilfælde indtræffe, som det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) vilde hævde ikke kunde indtræffe: at nogle af disse mindre Ejendomme kunde faa Paalæg, naar man tog i Betragtning, at de havde faaet et Fradrag ved Stats-ejendomsskylden; en Ejendom paa 6,000 —7,000 og indtil 8,000 Kr. vil da faa Paalæg, en Ejendom paa 6,000 Kr. vil faa et Paalæg af 25 Øre, en Ejendom paa 7,000 Kr. vil i dette Tilfælde faa et Paalæg af 75 Øre, og en Ejendom paa 7,900 Kr. vil faa et Paalæg af 1 Kr. 20 Øre. Saa snart man kommer op over Grænsen for det første Fradrag paa 8,000 og indtil 12,000 Kr., vil der blive Lettelse. En Ejendom paa 8,000 Kr. vil faa en Lettelse af 1 Kr. 75 Øre, en Ejendom paa 9,000 Kr. vil faa en Lettelse af 1 Kr. 25 Øre, en Ejendom paa 11,000 Kr. en Lettelse af 25 Øre, for en Ejendom paa 11,900 Kr. vil der blive Paalæg af 20 Øre, for en Ejendom paa 12,000 Kr. vil der blive en Lettelse af 2 Kr. 75 Øre, en Ejendom paa 13,000 Kr. vil faa en Lettelse af 2 Kr. 25 Øre, og en Ejendom paa 15,000 Kr. vil faa en Lettelse af 1 Kr. 25 Øre. Man vil altsaa heraf se, at mindre Ejendomme paa 6,000 til 7,000 og indtil 8,000 Kr. ville faa Paalæg, medens Ejendomme paa 12,000, 13,000 indtil 15,000 Kr. i dette Tilfælde ville faa en Lettelse, der kan regnes til et Par Kr., medens Omlægningsbeløbene ellers ville blive nogle Øre. Det vil altsaa være ret vanskeligt i al Almindelighed at fastslaa Virkningerne af Lovforslaget overfor den kommunale Skyldbekæmpning.

Jeg kan, som sagt, ikke forstaa, hvorfor Forslagsstillerne ikke have villet gaa med til at medtage Byerne og give dem de samme Fradragregler, som man giver Ejendommene paa Landet og paa Købstædernes Markjorder. Det forekommer mig at være aldeles urimeligt at beholde den nuværende Klassificering og bestemme, at naar et Hus til kun een Familie bebos af en Arbejder eller af en Mand, der ernærer sig ved Fiskeri eller Haandværk, skal denne Mand kunne faa Fradrag, medens alle andre, der eje Huse i Byerne, intet Fradrag kunne faa. En lille Ændring have Forslagsstillerne gjort, idet de have strøget Bestemmelsen med Hensyn til de Haandværkere, som have fremmed Medhjælp; men hvis det skal forstaaes saaledes, at alle Haandværkere uden Hensyn til, om de ere store eller smaa, kunne faa Fradrag, vilde de fremtidige Regler blive endnu mere urimelige, end de hidtil gæl-